

Jean-Marie Vanparijs, de kampioen op het podium in Wijgmaal.
Foto Vertommen

BESTE WIELERTOERIST VAN BELGIË

GEEN PINTJES, NOOIT FRIETEN

KESSEL-LO — «Ik heb nog nooit een pint gedronken of een sigaret gerookt en je zult me nooit tegenkomen in een frietkot. Ik train intensief en leef heel gezond, doping heb ik niet nodig.» En daarom is Jean-Marie Vanparijs en niemand anders Belgisch Kampioen bij de Wielertoeristen. Deze volstrekt onbekende coureur mag nu, net als professioneel spurtkanon Tom Steels, een jaar lang in de driekleur van ons land mag rijden. Die trui krijg je niet zomaar, daar moet je heel wat voor doen. «Vorig jaar stond er 16.600 kilometer op mijn teller», verklaart Jean-Marie

DIERTER BERNAERS

Jean-Marie draagt zijn kampioenstrui met trots. Moors

De komende zomerse dagen worden paden, straten en lanen weer ingenomen door lange slierten wielertoeristen. De beste fietser van die vele duizenden is Jean-Marie Vanparijs, een vertegenwoordiger in panty's en sokken uit het Vlaams-Brabantse Kessel-Lo. Hij won vorig weekend het Belgisch Kampioenschap voor Wielertoeristen in Wijgmaal. Met zijn 40 jaar was Jean-Marie één van de oudste van de ruim 80 deelnemers. Als een volerde Michel Wuyts doet hij het relaas van zijn 'grootste overwinning tot nu toe'. «Een zware koers met een gemiddelde snelheid net boven de 40 km/u, maar toch bleef het peloton na een spervuur van demarrages samen. Op 350 meter van de aankomst lag een moeilijke bocht van 75 graden. Ik had daar tijdens de koers al een paar keer *serieus doorgetrokken* en telkens lag ik meteen enkele meters op kop. De laatste ronde heb ik gewoon hetzelfde gedaan. Het was even schrikken toen ik in die bocht het wiel van een voorganger raakte, maar uiteindelijk heb ik ze allemaal met vijf fietslengtes geklopt. Een kennis viel me na de meet met tranen in zijn ogen in de armen. Dat vond ik heel schoon.»

Jean-Marie kreeg een Belgische kampioenstrui, een beker, een bosje bloemen en... 20 drankbonnetjes. Te consumeren in het plaatselijke café. «Tja, ik verdien geen geld met koersen, hé. Fietsen is wel mijn tweede leven. In bijberoep ben ik *motard* tijdens wielervedstrijden. Negen jaar voor de VRT gewerkt, tegenwoordig heb ik vooral fotografen achterop.»

MUSEEUW

Hoewel hij zelf pas op zijn 30ste begon te fietsen en bijna nooit competitie heeft gereden, is Jean-Marie kind aan huis in het wereldje. «Als Johan Museeuw niet kan, ben ik de chauffeur van de vip's die op uitnodiging van de Quick.Step-ploeg de koers in de volgwagen volgen. Dat is wel grappig want als coureur ben ik een tweede Museeuw. Een Flandrien die het ook in de sprint kan afmaken. Maar dan wel vijf niveaus lager.» (lacht) Aan het BK voor Wielertoeristen mogen alleen fietsers deelnemen die geen wedstrijden rijden. Maar daarom wordt er niet minder getraind voor die ene wedstrijd van het seizoen. «Dit jaar heb ik nog maar 2.600 km gefietst», zegt hij. «Vorig jaar waren er dat in dezelfde periode al 8.500. Op het einde van 2004 stonden er 16.600 op de teller. Elke maandag, dinsdag en donderdag 100 km malen is geen uitzondering. En dan in het weekend nog tochtjes van 100 à 150 km: zo geraak je wel in conditie.» Als het over koers gaat, valt al snel het woord doping. Zelfs wielertoeristen die niets te winnen of te

WEL 16.600 KM OP DE TELLER IN 2004

verliezen hebben, zitten aan het spul, aldus de kampioen. «Ik zal nooit die ene lange tocht van 600 km vergeten. Enkele deelnemers hadden zeep meege-nomen om zich onderweg te kunnen verfrissen. Net als hun boterhammen zat die verpakt in aluminiumfolie. Die mannen waren zo gedrogeerd dat ze helemaal verdraasd in hun zeep beten. Dus als je nog eens een coureur ziet met het schuim op de lippen... Waarom ze pakken? Als je het einde van zo'n zware tocht haalt, krijg je een medaille. Voor sommigen is dat blijkbaar een zaak van leven en dood.»

GEEN FREAK

Zelf moet Jean-Marie er niet van weten. «Ik leef heel gezond, rook niet, drink niet, ga nooit naar McDonald's. Maar een freak ben ik niet. De avond voor het BK heb ik nog een kipfilet met vette peperroomsaus gegeten. En wie weet, misschien heb ik juist daardoor wel gewonnen.»